

צילום: יחזקאל רוטסקי, באדיבות משה מילוא

הצנחנים לאחר הנפת הדגל על הכותל. שלישי מימין: קשר המ"פ משה מילוא, דוד ידיד (יסמן) והלוחמים חיים מוסרי ואילסר לוי.

צילום: יחזקאל רוטסקי, באדיבות משה מילוא

מראה ראשון של הכותל והרחבה לאחר השחרור. מימין: הלוחם אריה בן יעקב (ג'קסון), המ"מ יאיר לבנון, המ"פ יורם זמוש והמח"ט משה סטמפל.

צילום: יחזקאל רוטסקי, באדיבות משה מילוא

כוח מפלוגה א' של המ"פ יורם זמוש מתקדם לעבר הר הבית. מימין: יגאל שכר, רץ המ"פ אברהם'לה שכטר, קשר המ"פ משה מילוא והמ"פ זמוש.

הכותל בידינו

משה מילוא (מילשטיין), מהצנחנים שהניפו את דגל ישראל מעל לכותל, חוזר לרגעים הדרמטיים שלפני האירוע ההיסטורי וחושף את התמונות שצילמו חבריו ליחידה

ביום רביעי, כ"ח באייר תשכ"ז, 7.6.1967, בשעה 9:45 נכני סנו לוחמי המחלקה מפלוגה א' של יורם זמוש, מ"פ בגרוד 71 בחטיבה 55, בשער האריות מיד אחרי הפ"ק החטיבה. זינקנו מהוחל"מים ורצנו לעבר המדרגות המובילות לרחבת הר הבית. טיהרנו את הרחבה, זמוש פגש את המח"ט מוטה גור ליד קיר כיפת הסלע. חיבוק, טפיחות על השכם. חברנו לסמח"ט משה סטמפל. המשימה הייתה להגיע לכותל המערבי ולהניף עליו את דגל ישראל. סטמפל ודא שהדגל אצל זמוש, פנה בריצה מערבה וכל הכוח נע אחרינו מערבה בחזית רחבה על המדרגות הרחבות.

הייתה היתקלות קצרה עם חיילי לגיון. ניסינו לאתר היכן הכותל. לפתע הגיח לסמטה ערבי לבוש גלבייה לבנה עם סרט אדום. זמוש שאל אותו: "איפה הקיר של היהודים?" הערבי, שני ראה מפותח, נרגע והשיב בעברית: "בואו איתי ואראה לכם". הוא הוביל אותנו לשער ירוק (שער המוגרבים), ובו פשפש קטן, והושיט לנו מפתח ענק. עברנו בשער וירדנו במדרגות. לפתע מישהו צעק: "הנה הכותל! הנה הכותל!" סקרנו במבט את קיר אבני הגזית ואת הרחבה הצרה לאורכו שהייתה שוממה. "היכן מניפים את הדגל?" שאל הכתב הצבאי אלי לנדאו.

הסמח"ט סטמפל זיהה את סבכת הברזל מעל הכותל ופקד "אחורה!" חזרנו לסמטה ופרצנו שער מתכת. מימין הייתה כניסה לבית, ובפתחו עמד איש צעיר (יהודי שהתאסלם) מחבק שתי נשים. הוא ניסה למחות על הכניסה לביתו, אך נרתע מיד ופיינה את הדרך. עלינו במדרגות ויצאנו אל הגג ואל ראש הכותל. זמוש הוציא את הדגל מהפאוק' בחגור והניח אותו על ברכיו. "תכתוב", הורה לו סטמפל: "דגל ישראל מונף היום כ"ח באייר על הכותל המערבי על ידי חטיבת הצנחנים 55, היא חטיבת... כובשי ירושלים". "תתקן", הוסיף מיד סטמפל: "...משחררי ירושלים".

זמוש לקח את הדגל וכידיים רועדות מהתרגשות פרש אותו על סבכת הברזל. סטמפל התמתח, הצדיע ואיתו כל הקצינים. שרנו את ההמנון הלאומי "התקווה". סטמפל פנה אלי וביקש את שפופרת מכשיר הקשר שעל גבי. הוא הפנה אלי את גבו ובהתרגשות עצומה הודיע למח"ט מוטה גור: "הודעה עבודה, הכותל בידי! הדגל הונף!" ההתרגשות אחזה בכלנו: חבורת חיילים וקצינים. זכינו לח' לוק ברגע השיא ההיסטורי - שחרור הכותל והשבתו לידי עם ישראל.

צילום: מיכה ברטם, באדיבות משה מילוא

רץ המ"פ אברהם'לה שכטר מתייפח בדמעות מעל התורן במתחם הר הבית: "אם אבא שלי היה יודע שאני כאן בכותל". מחגורו בוחק דגל הלגיון הירדני, שהוא הוריד זה עתה.

צילום: יחזקאל רוטסקי, באדיבות משה מילוא

חיילי פלוגה א' של גדוד 71 עם התוף שנמצא באפסנאות הקיפולה, ליד מצודת דוד. אריה בן יעקב (ג'קסון), לוחם בפלוגה, מצא את התוף, עלה על החומה ותופף במשך שעה ארוכה, כדי להודיע לתושבי השכונות ממילא וימין משה על כיבוש העיר העתיקה.

צילום: יחזקאל רוטסקי, באדיבות משה מילוא

יוסי אומבר, לוחם בפלוגה א' ומרגמה 52, מניח תפילין לראשונה בכותל.

צילום: יחזקאל רוטסקי, באדיבות משה מילוא

לוחמים מפלוגה א' של המ"פ יורם זמוש ומפקדי הגדוד במסדר חטיבתי חגיגי של חטיבת הצנחנים 55 על הר הבית לאחר ששבו מרמת הגולן.